

I *Folketinget* foretoges følgende *Ændringer* i det oprindelige Lovforslag:

1. Forslaget i § 2 (ang. Statens Jordlovsudvalg) om Beskikkelse af 2 Medlemmer til *Næstformænd*, der sammen med Formanden skulde udgøre Formandskabet, ændredes til, at Udvalget vælger en *Næstformand*.

2. Sidste Stykke af § 14 lød i det oprindelige Forslag saaledes: »Saafremt en Parcel ved Overtagelsen er i særlig god Kultur, kan der afkræves Parcellisten et kontant Vederlag herfor.« Af Hensyn til en mere retfærdig Udligning af Jordværdiansættelserne til Rentesvarelse fik Stykket — i Forbindelse med en ændret Formulering af 1. Stykke — den foran gængivne Affattelse.

3. Statens Jordlovsudvalg skal raadføre sig med Amtskommissionen om Købesummen for Parcelen, naar en Ansøger ønsker at faa Jord efter den gamle Husmandslovs Regler af Arealer i Statens Eje.

4. Byggelaan til Gartnerier og Havebrug (§ 16) forhøjedes fra 10 000 Kr. til 12 000 Kr. og Jordkøbslaanet (§ 26) fra 4 000 Kr. til 5 000 Kr.

5. Som en ny Paragraf (§ 40) indsattes Bestemmelsen om Forsikring mod Hagel- og Stormskade.

Landstinget vedtog Lovforslaget i Folketingets Affattelse. Det gennemførtes i begge Ting mod *de Konservatives* Stemmer. Disse ansaa det fremdeles for urigtigt at oprette Husmandsbrug under Statsfæsteformen og for nationaløkonomisk uforvarligt i Øjeblikket at gaa til en udvidet Udstykning til mindre Landbrug. Angaaende Oprettelse af mindre Gartnerier og Havebrug var Mindretallet derimod af den Opfattelse, at Forrentningsmuligheden for et saadant Brug i Øjeblikket laa væsentlig bedre end for almindelige Husmandsbrug. — Under Hensyn til, at de 3 paa dette Omraade samarbejdende Partier var enedes om Lovforslaget, ansaa man det for formaalsløst at stille et samlet Ændringsforslag, da Partiets Stilling var angivet i Landbokommissionens Betænkning af 9. Februar 1934.*) I denne indledede det konservative Mindretal sine Bemærkninger med følgende Udtalelse: »Mindretallet (*Fibiger, Korsgaard og Christmas Møller*) fremsætter Forslag (B.) til Jordlovgivning, som hviler paa det Princip, at *Udstykningen for Tiden maa hvile i sig selv*, hvilket vil sige, at der ikke ud over de Midler, der staar til Raadighed af Jordfonden, kan stilles Midler til Raadighed for Udstykning, og det er endda ikke uden Betænkelighed, at Mindretallet foreslaar at gaa saa vidt.«

*) Jfr. Folketingets og Landstingets Udvalgsbetænkninger.